

Data aktualizacji : 20.01.2010, wersja 1.2
Data sporządzenia : 01.05.2009, wersja 1.1

Data wejścia w życie 05.2009 zgodnie z dyrektywą
Wspólnot Europejskich 2001/58/EC

KARTA CHARAKTERYSTYKI SUBSTANCJI NIEBEZPIECZNEJ

1. IDENTYFIKACJA SUBSTANCJI / DOSTAWCA

Nazwa materiału : farba kompozytowa **PI-1-7: STONESAFE**
Typ produktu : Farba olejna modyfikowana
do zastosowań przemysłowych (AT/2010-03-xxxx)
Dostawca : ATIFARB sp. z o. o.
42-200 Częstochowa
Telefon kontaktowy : (034) 367 46 06

2. SKŁAD / INFORMACJA O SKŁADNIKACH

Charakterystyka: Farba na bazie żywic ftalowych modyfikowanych

Składniki stwarzające zagrożenie:

Ksylen – mieszanina izomerów (o-Ksylen, m-Ksylen, p-Ksylen)

Zawartość: 20-50 %

Wzór konstytucyjny: $C_6H_4(CH_3)_2$

Wzór sumaryczny: C_8H_{10}

Numer CAS: 1330-20-7 mieszanina izomerów

Numer ONZ (UN): 1307

Numer RTECS: ZE2100000 mieszanina izomerów

Numer indeksowy: 601-022-00-9

Numer EWG (EINECS): 215-535-7

Klasyfikacja substancji: Xn; R: 10-20/21-38

(Znaczenie zwrotów R wyszczególnionych w tabeli - patrz p. 15)

3. IDENTYFIKACJA ZAGROŻEŃ

Substancja niebezpieczna w myśl dyrektywy 1999/45/EEG.

Zagrożenie pożarowe: Ciecz łatwo palna. Pary tworzą z powietrzem mieszaniny wybuchowe. Pary są cięższe od powietrza – gromadzą się przy powierzchni i w dolnych partiach pomieszczeń.

Zagrożenie toksykologiczne: Ksyleny jako poszczególne izomery oraz ich mieszanina są substancjami szkodliwymi. Działają drażniąco na skórę, oczy i drogi oddechowe.

Zagrożenie ekotoksykologiczne: Ksylen działa szkodliwie na organizmy żywe, w szczególności organizmy wodne. W środowisku stopniowo ulega biologicznej degradacji.

4. PIERWSZA POMOC

Niezbędne leki: tlen, parafina płynna.

Odtrutki: nie są znane.

Leczenie: postępowanie objawowe.

Zatrucie inhalacyjne

Przytomny

Pierwsza pomoc przedlekarska

Wyprowadzić zatrutego z miejsca narażenia. Zapewnić spokój w dowolnej pozycji, chronić przed utratą ciepła. Podawać tlen do oddychania. Wezwać lekarza.

Pomoc lekarska

Postępowanie objawowe, kontrola ciśnienia tętniczego krwi, akcji serca. W razie wskazań transport do szpitala.

Nieprzytomny

Pierwsza pomoc przedlekarska

Wynieść poszkodowanego z miejsca narażenia. Ułożyć w pozycji bocznej ustalonej. Usunąć z jamy ustnej ruchome protezy i inne ciała obce. Odessać strzykawką przez cewnik wydzielinę z nosa i jamy ustnej. Jeżeli oddycha, podać tlen, najlepiej przez maskę twarzową. Jeżeli nie oddycha, zastosować sztuczne oddychanie metodą usta-usta lub aparatem typu AMBU. Założyć stałą drogę dożylną (pielegniarka). Wezwać lekarza.

Pomoc lekarska

Kontynuować podawanie tlenu, kontrolować akcję serca, ciśnienie krwi. Nie podawać adrenaliny ani innych amin katecholowych (ryzyko migotania komór). W razie zaburzeń oddychania stosować oddech wspomagany z użyciem aparatu typu AMBU; jeżeli zatruty nie oddycha – zaintubować i stosować tlen za pomocą aparatu typu AMBU. W każdym przypadku transport do szpitala karetką reanimacyjną PR.

Skażenie skóry

Pierwsza pomoc przedlekarska

Zdjąć odzież. Zmyć skórę dużą ilością letniej wody (z mydłem, jeżeli nie ma zmian).

Pomoc lekarska

W razie podrażnienia skóry wskazana jest konsultacja dermatologa.

Skażenie oczu

Pierwsza pomoc przedlekarska

Przemywać oczy dużą ilością chłodnej wody około 15 minut. Unikać silnego strumienia wody wobec ryzyka uszkodzenia rogówki.

Pomoc lekarska

Zapewnić konsultację okulistyczną.

Zatrucie drogą pokarmową

Przytomny

Pierwsza pomoc przedlekarska

Natychmiast po połknięciu (w czasie do 5 minut!) poszkodowany powinien sam wywołać wymioty. Później nie wywoływać wymiotów. W każdym przypadku połknięcia podać 150 ml płynnej parafiny. Nie podawać niczego innego do picia.

Pomoc lekarska

Postępowanie w zależności od ilości wypitej benzyny. Wskazana hospitalizacja ze względu na możliwość zaburzeń trawiennych.

Nieprzytomny

Pierwsza pomoc przedlekarska

Postępowanie jak w zatruciu inhalacyjnym.

Pomoc lekarska

Postępowanie jak w zatruciu inhalacyjnym. Transport karetką reanimacyjną PR do ośrodka zatruc, pod nadzorem lekarza.

5. POSTĘPOWANIE W RAZIE POŻARU

Szczególne zagrożenia

Łatwo palna, szkodliwa, drażniąca ciecz. Pary tworzą mieszaniny wybuchowe z powietrzem. Pary są cięższe od powietrza, gromadzą się przy powierzchni ziemi i w dolnych partiach pomieszczeń. Zbiorniki narażone na działanie ognia lub wysokiej temperatury mogą eksplodować.

Zalecenia ogólne

Zawiadomić otoczenie o awarii.

Usunąć z obszaru zagrożenia wszystkie osoby nie biorące udziału w likwidowaniu awarii; w razie potrzeby zarządzić ewakuację.

Wezwać Straż Pożarną i Policję Państwową.

Pożar

Środki gaśnicze: proszki gaśnicze, dwutlenek węgla, piany gaśnicze, woda – prądy rozproszone.

Mały pożar: gasić gaśnicą proszkową lub śniegową (dwutlenek węgla).

Duży pożar: palące się zbiorniki lub rozlewiska gasić pianą lub prądami wodnymi rozproszonymi; nie stosować zwartych strumieni wody na powierzchnię cieczy. Zbiorniki narażone na działanie ognia lub wysokiej temperatury chłodzić wodą z bezpiecznej odległości; jeżeli to możliwe, usunąć je z obszaru zagrożenia (groźba wybuchu).

Specjalne wyposażenie ochronne

Nałożyć odzież ochronną i aparat izolujący drogi oddechowe.

6. POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU NIEZAMIERZONEGO UWOLNIENIA DO ŚRODOWISKA

Zalecenia ogólne

Jak podano w punkcie 5.

Wyciek

Usunąć źródła zapłonu; zabezpieczyć studzienki ściekowe; unikać bezpośredniego kontaktu z uwalniającą się substancją; jeśli to możliwe, zlikwidować wyciek (zamknąć dopływ cieczy, uszczelnić, uszkodzone opakowanie umieścić w szczelnym opakowaniu ochronnym); w razie dużego wycieku miejsce gromadzenia się cieczy obwałować, zebraną ciecz odpompować; małe ilości rozlanej cieczy przysypać niepalnym materiałem chłonnym, zebrać do zamykanego pojemnika; zanieczyszczoną powierzchnię splukać wodą.

7. POSTĘPOWANIE Z SUBSTANCJĄ/PREPARATEM I JEJ/JEGO MAGAZYNOWANIE

Obchodzenie się z substancją: podczas stosowania nie jeść, nie pić, unikać kontaktu z cieczą, unikać wdychania par, przestrzegać zasad higieny osobistej; stosować środki ochrony indywidualnej (jak podano w punkcie 8), pracować w dobrze wentylowanych pomieszczeniach; unikać działania na substancję otwartego ognia i wysokiej temperatury.

Rodzaj magazynu: Ogólny magazyn chemiczny.

8. KONTROLA NARAŻENIA I ŚRODKI OCHRONY INDYWIDUALNEJ

Wymagania dotyczące wentylacji

Niezbędna wentylacja miejscowa wywiewna, usuwająca pary z miejsc ich emisji, oraz wentylacja ogólna pomieszczenia. Otwory zasysające wentylacji miejscowej przy płaszczyźnie roboczej lub poniżej. Wywiewniki wentylacji ogólnej w górnej części pomieszczenia oraz przy podłodze. Instalacje wentylacyjne muszą odpowiadać warunkom ustalonym ze względu na niebezpieczeństwo pożaru lub wybuchu.

Najwyższe dopuszczalne stężenie w środowisku pracy:

NDS – 100 mg/m³,

NDSCh – 350 mg/m³.

Rozwiązania techniczne: Wentylacja na stanowiskach pracy i w magazynach. Urządzenia elektryczne w wykonaniu przeciwwybuchowym.

Wymagania dotyczące środków ochrony indywidualnej

Stosować środki ochrony indywidualnej o najwyższej zalecanej klasie ochrony. Odzież ochronna z materiałów powlekanych vitonem, antyelektrostatyczna: rękawice z polialkoholu winylowego; gogle chroniące przed kroplami cieczy (w przypadku stosowania półmaski); pochłaniacz typu A po skompletowaniu z maską lub półmaską; jeśli stężenie substancji jest większe niż 1 % obj. lub występuje niedobór tlenu w powietrzu stosować odzież gazoszczelną powlekaną vitonem, antyelektrostatyczną, z izolującym sprzętem ochrony układu oddechowego.

METODY OCENY NARAŻENIA W ŚRODOWISKU PRACY

PN-86/Z-04050.01 – Ochrona czystości powietrza. Przyrządy i zestawy do pobierania próbek. Postanowienia ogólne.

PN-89/Z-04008.07 – Ochrona czystości powietrza. Pobieranie próbek. Postanowienia ogólne. Zasady pobierania próbek w środowisku pracy i interpretacja wyników.

Metody oceny narażenia: Pary ksyleny w powietrzu i oznaczanie tej substancji na stanowisku pracy przeprowadza się metodą chromatografii gazowej.

Ciągle monitorowanie stężenia ksyleny w powietrzu miejsca pracy wykonywane jest przepływowymi autoanalyzerami w podczerwieni. Ocena narażenia oparta jest na pomiarze kolorymetrycznym lub w promieniowaniu ultrafioletowym stopnia wydalaniu kwasu hipurowego z moczem osób ekspozowanych na ksylen.

Polskie normy ochronne:

PN-78/Z-04116.00

Ochrona czystości powietrza. Badania zawartości ksyleny. Postanowienia ogólne i zakres normy.

PN-89/Z-04016.03

Ochrona czystości powietrza. Badania zawartości benzenu i jego homologów z nasyconym łańcuchem bocznym. Oznaczanie benzenu, toluenu, etylobenzenu, (m- + p-)-ksyleny, izopropylbenzenu i o-ksyleny w powietrzu atmosferycznym (emisja) metodą chromatografii gazowej z wzbogacaniem próbki.

PN-Z-04016-6:1998

Ochrona czystości powietrza. Badania zawartości benzenu i jego homologów z nasyconym łańcuchem bocznym.

PN-89/Z-04023.02

Ochrona czystości powietrza. Badania zawartości (w mieszaninach) szkodliwych substancji wydzielających się z wyrobów lakierowych nitrocelulozowych. Oznaczanie acetonu, alkoholu: etylowego, n-butyłowego, izobutyłowego, etoksybutylowego, butoksyetyłowego; octanów: etylu, n-butyłu, etoksyetylu; toluenu i ksyleny na stanowiskach pracy metodą chromatografii gazowej.

PN-89/Z-04008.07

Ochrona czystości powietrza. Pobieranie próbek. Postanowienia ogólne. Zasady pobierania próbek w środowisku pracy i interpretacja wyników.

Oznaczanie ksyleny: Oznaczanie ksyleny we krwi polega na jego oznaczeniu za pomocą chromatografii gazowej. Wartość fizjologiczna wydalanego z moczem kwasu benzoowego wynosi 30 mg/godz., zaś DSB tej substancji w moczu pobranym pod koniec ekspozycji dziennej wynosi 80 mg/godz.

9. WŁAŚCIWOŚCI FIZYKOCHEMICZNE

9.1 Masa cząsteczkowa: 106,17 g/mol

9.2 Postać fizyczna, barwa, zapach: W temperaturze pokojowej jest to ciało ciekłe, bezbarwne, łatwo palne, o zapachu węglowodorów aromatycznych, przypominającym zapach benzenu.

9.3 Temperatura topnienia: -30:-8°C

- 9.4 **Temperatura wrzenia:** 137-143°C
- 9.5 **Gęstość:** 0,860 g/cm³ (20°C)
- 9.6 **Gęstość par względem powietrza:** 3,66
- 9.7 **Prężność par w 20°C:** ok. 7 hPa
- 9.8 **Temperatura zapłonu:** 24°C
- 9.9 **Temperatura samozapalenia:** 465°C
- 9.10 **Zakres tworzenia z powietrzem mieszanin wybuchowych:** 1,7-7,6% obj.
- 9.11 **Koncentracja par w stanie nasycenia (20°C):** 35 g/m³
- 9.12 **Lepkość w 20°C:** 0,58 mPas
- 9.13 **Stała dielektryczna/25°C:** 2,4
- 9.14 **Stopień zagrożenia wód:** Duży
- 9.15 **Rozpuszczalność w wodzie i innych rozpuszczalnikach:** Ksylen trudno rozpuszcza się w wodzie, dobrze w rozpuszczalnikach węglowodorowych.
- 9.16 **Własności korozyjne:** Brak
- 9.17 **Inne:** Ksyleny znalazły zastosowanie w licznych syntezach organicznych oraz jako rozpuszczalniki, m.in. farb, lakierów i emalii. **O-Ksylen?** jest substancją wyjściową do otrzymywania bezwodnika ftalowego, m-ksylen – sztucznego piżma, zaś p-ksylen – kwasu tereftalowego.

10. STABILNOŚĆ I REAKTYWNOŚĆ

Stabilność

W normalnych warunkach temperatury i ciśnienia produkt jest stabilny.

Reaktywność

W normalnych warunkach nie reaguje niebezpiecznie z innymi substancjami.

Działanie na tworzywa konstrukcyjne

Nie atakuje metali, zmiękcza lub rozpuszcza niektóre tworzywa sztuczne.

Warunki których należy unikać

Wysoka temperatura.

Materiały których należy unikać

Silne utleniacze.

11. INFORMACJE TOKSYKOLOGICZNE

Drogi narażenia człowieka: Wdychanie, spożycie, kontakt ze skórą, kontakt z oczami.

Informacja ogólna: Ksyleny na organizm ludzki działają silnie toksycznie. Są mniej niebezpieczne dla organizmu ludzkiego aniżeli benzen i nie stanowią zagrożenia wywołania choroby nowotworowej. W większych dawkach działają narkotycznie. Zatrucia następują przede wszystkim drogami oddechowymi, aczkolwiek zdarzają się przypadki zatruc przez przewód pokarmowy, jak i poprzez skórę.

Dane o toksyczności:

LD₅₀ (doustnie, szczur) = 4300 mg/kg,

LD_{L0} (doustnie, człowiek) = 50 mg/kg.

Drogi narażenia: Wdychanie, spożycie, kontakt ze skórą, kontakt z oczami.

Działanie miejscowe:

Wdychanie par i aerozoli: W niskich stężeniach pojawia się kaszel, pobołowanie, kichanie i umiarkowane skrócenie oddechu. Przy wyższych stężeniach szybko pojawia się ból w piersiach, męczący kaszel, krwiotłucie, wymioty. W poważniejszych przypadkach po 24 godzinach pojawia się zapalenie oskrzeli i zapalenie płuc. Po bardzo groźnym narażeniu występuje skrócenie oddechu i pieniająca się ślina (obrzęk płuc). Przy narażeniach na duże

stężenia par węglowodorów występuje nagła utrata świadomości z towarzyszącymi drgawkami.

Spożycie: Wystąpią objawy silnego podrażnienia błon śluzowych przewodu pokarmowego, nudności, wymioty, biegunka. Po wchłonięciu przez ustrój wystąpią bóle głowy, uczucie zmęczenia, senność, zakłócenia w pracy serca, ośrodkowego układu nerwowego, zakłócenie pracy wątroby i nerek.

Kontakt ze skórą: Może wystąpić podrażnienie i zaczerwienienie. W groźniejszych przypadkach powstają pęcherze.

Kontakt z oczami: Może wystąpić podrażnienie, pieczenie, zaczerwienienie i łzawienie.

Zatrucia ostre: Następstwami zatrucia ksylenem są: podrażnienie błon śluzowych oczu i dróg oddechowych, znużenie, zawroty głowy, bóle głowy, zaburzenia równowagi, nudności, wymioty, mrowienie, sinica, zaczerwienienie powiek, lokalne rumienienie skóry i błon śluzowych, zwężenie źrenic, zniesienie reakcji na światło, oszołomienie – następnie przechodzące w znieczulenie. W ciężkich przypadkach następuje utrata przytomności. Po przebudzeniu występują: podniecenie, bóle głowy i żołądka, bezsenność. U kobiet systematyczne narażenie na działanie ksyleny może spowodować niepłodność. U kobiet ciężarnych występuje skłonność do poronień i zawroty głowy, uczucie „ściskania w piersiach”, bóle oczu, stan podniecenia.

Skutki zdrowotne narażenia przewlekłego

Osoby, które są chronicznie narażone na oddychanie powietrzem z parami ksyleny, mogą uskarżać się na podrażnienia błon śluzowych oczu i dróg oddechowych, bóle i zawroty głowy, podniecenie lub ospałość, problemy z układem pokarmowym, wątrobą i nerkami, wysuszenie skóry i owrzodzenia podrażnionych miejsc. U niektórych osób zawodowo narażonych na działanie ksyleny obserwuje się znaczny spadek czerwonych krwinek.

Narażenie na działanie par ksylenów o stężeniu 10000-30000 ppm może w czasie 30 sekund do jednej minuty spowodować znieczulenie.

Wykrywanie ksyleny w krwi polega na jego oznaczaniu za pomocą chromatografii gazowej. DSB kwasu metylohipurowego w moczu uzyskanym pod koniec dziennej zmiany wynosi 0,7 g/dm³, w przeliczeniu na średnią jego gęstość 1,024.

12. INFORMACJE EKOLOGICZNE

Działanie na organizmy wskaźnikowe:

Ryby: Granica śmiertelności dla pstrągów tęczowych wynosi 10 mg/dm³.

Niższe organizmy: Stężenie szkodliwe ksyleny w osadach fermentacji beztlenowej wynosi mniej niż 870 mg/dm³.

Wskaźnik oceny dla ostrej toksyczności (przybliżony):

wobec ssaków: 3
wobec ryb: 4,1
wobec bakterii: –

Stopień zagrożenia wód: duży.

13. POSTĘPOWANIE Z ODPADAMI

Metody unieszkodliwiania:

Zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628) oraz rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206).

Zawartość opakowania wg:

w rodzaju **07 01 99** – inne, nie wymienione odpady.

Sposób likwidacji A1(A3): „Procesy spalania odpadów niebezpiecznych nie zawierających związków chlorowcoorganicznych..., w obrotowych piecach do produkcji cementu lub wapna” (po rozładowaniu opakowań).

Opakowania wg:

rodzaju **15 01 02** – opakowania z tworzyw sztucznych,

rodzaju **15 01 04** – opakowania z metalu,

rodzaju **15 01 07** – opakowania ze szkła,

14. INFORMACJE O TRANSPORCIE

14.1 Numer ONZ:	1307
14.2 Klasa RID/ADR/IMO:	3
14.3 Grupa pakowania:	II
14.4 Numer rozpoznawczy zagrożenia:	33
14.5 Numer indeksowy (EC):	601-022-00-9
14.6 Symbole niebezpieczeństwa (R):	10-20/21-38
14.7 Symbole bezpieczeństwa (S):	2-25
14.8 Nalepka ostrzegawcza wg ADR/RID Nr 3:	

15. INFORMACJE DOTYCZĄCE PRZEPISÓW PRAWNYCH

Kartę wykonano zgodnie z:

- Międzynarodową normą ISO 11014-1; 1994, zatwierdzoną przez Normalizacyjną Komisję Problemową nr 269 ds. Bezpieczeństwa Chemicznego Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.
- Wytycznymi Dyrektywy UE Nr 1999/45/EG, Dyrektywy 67/548 EEC oraz Dyrektywy UE 88/379/EEC (Dangerous Product Regulations incl. EC Guidelines), dotyczącymi klasyfikowania, oznaczania i sporządzania informacji o materiałach niebezpiecznych.
- Ustawą o substancjach i preparatach chemicznych z dnia 11 stycznia 2001 r. (Dz. U. Nr 11, poz. 84; Nr 100, poz. 1085; Nr 123, poz. 1350; Nr 125, poz. 1367 ze zmianą z dnia 5 lipca 2002 r. (Dz. U. Nr 142, poz. 1187).
- Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 3 lipca 2002 r. w sprawie karty charakterystyki substancji niebezpiecznej i preparatu niebezpiecznego (Dz. U. Nr 140, poz. 1171).
- Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 3 lipca 2002 r. w sprawie wykazu substancji niebezpiecznych wraz z ich klasyfikacją i oznakowaniem – ZAŁĄCZNIK (Dz. U. Nr 129, poz. 1110).
- Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 11 lipca 2002 r. w sprawie oznakowania opakowań substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 140, poz. 1173).
- Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 11 lipca 2002 r. w sprawie kryteriów i sposobu klasyfikacji substancji i preparatów chemicznych (Dz. U. Nr 140, poz. 1172).
- Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych, których opakowania należy zaopatrywać w zamknięcia utrudniające otwarcie przez dzieci i wyczuwalne dotykami ostrzeżenie o niebezpieczeństwie (Dz. U. Nr 140, poz. 1174).

- Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 14 lipca 2002 r. w sprawie obowiązku dostarczenia karty charakterystyki niektórych preparatów nie zaklasyfikowanych jako niebezpieczne (Dz. U. Nr 142, poz. 1194).
- Normą PN-ISO 11014-1 „Bezpieczeństwo chemiczne – Karta charakterystyki bezpieczeństwa produktów chemicznych”.
- Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 17 czerwca 1998 r. (Dz. U. Nr 79, poz. 513) ze zmianą z 2 stycznia 2001 r. (Dz. U. Nr 4, poz. 36) w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy.
- Rozporządzeniem MZiOS z dnia 11 września 1996 r. (Dz. U. Nr 121, poz. 571) w sprawie czynników rakotwórczych w środowisku pracy oraz nadzoru nad stanem zdrowia pracowników zawodowo narażonych na te czynniki.
- Rozporządzeniem MOŚZNL z dnia 28 kwietnia 1998 r. (Dz. U. Nr 55, poz. 355) w sprawie dopuszczalnych wartości stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu.
- Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 21 października 1998 r. (Dz. U. Nr 145, poz. 942) i zmianą z 5 marca 2001 r. (Dz. U. Nr 22, poz. 251) w sprawie szczegółowych zasad usuwania, wykorzystywania i unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych.
- Ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628) oraz rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206).
- Klasyfikacją materiałów niebezpiecznych według Umowy Europejskiej dotyczącej Międzynarodowego Przewozu Materiałów Niebezpiecznych ADR (ważnej od 01.07.2001 r.).
- Niniejsza karta charakterystyki substancji niebezpiecznej jest bezpośrednio przekazywana użytkownikowi ksylenu, bez zapewnień lub gwarancji co do kompletności bądź szczegółowości odnośnie do wszystkich informacji lub zaleceń w niej zawartych.
- Niniejsza karta nie jest żadną podstawą zobowiązującą do jakiegokolwiek odpowiedzialności jakiegokolwiek rodzaju ze strony dostawcy ksylenu. Przedsiębiorstwo nie będzie odpowiedzialne za jakiegokolwiek zejście śmiertelne, chorobę lub uszczerbek na zdrowiu jakiegokolwiek natury, będący następstwem zastosowania lub niewłaściwego wykorzystania karty charakterystyki substancji niebezpiecznej lub materiału, którego karta dotyczy.
- Informacje zawarte w niniejszej karcie przedstawiają aktualny stan naszej wiedzy i doświadczeń dotyczących bezpiecznego stosowania wyrobu.

Na etykietach należy umieścić następujące informacje:

Symbole ostrzegawcze na opakowaniach jednostkowych:	
Napis ostrzegawczy na opakowaniach jednostkowych:	„Substancja szkodliwa.”
Symbole zagrożenia	
R 10	Substancja łatwo palna.
R 20/21	Działa szkodliwie przez drogi oddechowe i po połknięciu.
R 38	Działa drażniąco na skórę.
Symbole bezpieczeństwa	

S 2	Chronić przed dziećmi.
S 25	Unikać zanieczyszczenia oczu.

16. INNE INFORMACJE

16.1 Chemiczne określenie produktu:	
Ksylen – mieszanina izomerów	
16.2 Znaczenie symboli:	
Symbol ostrzegawczy na opakowaniach jednostkowych	
Xn	Substancja szkodliwa.
Numer rozpoznawczy zagrożenia	
33	Materiał ciekły, łatwo zapalny.
Znaczenie oznaczeń transportowych	
Klasa RID/ADR: 3-II	Materiał ciekły zapalny - niebezpieczny.
Numer ONZ: 1307	Ksylen – mieszanina izomerów.

Uwaga: Użytkownik ponosi odpowiedzialność za podjęcie wszelkich kroków mających na celu spełnienie wymogów prawa krajowego. Informacje zawarte w powyższej karcie stanowią opis wymogów bezpieczeństwa użytkowania substancji. Użytkownik ponosi całkowitą odpowiedzialność za określenie przydatności produktu do konkretnych celów. Zawarte w niniejszej karcie dane nie stanowią oceny bezpieczeństwa miejsca pracy użytkownika. Karta charakterystyki nie może być traktowana jako gwarancja właściwości substancji.

Powyższe dane odpowiadają dzisiejszemu stanowi wiedzy na temat produktu i nie mogą być podstawą do odpowiedzialności prawnej.

Data opracowania karty: 20.01.2010r.